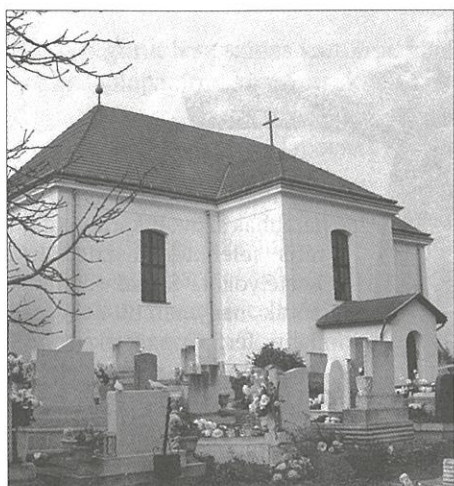

„Légy csendben, és várj az Úrra!”

(Zsoltárok könyve)

ADVENT a várakozás ideje. Elnevezését a latin „adventus domini” szóösszetételből kapta, melynek jelentése: az Úr érkezése. A világ Megváltóját várták annak idején a nyáját hűségesen őrző betlehemi pásztorok, a csillagok állását vizsgáló tudós bölcsek Napkeleten, kicsik és nagyok egyaránt, akik érezték: valami nincs rendben az őket körülvevő világban, valami vagy valaki nagyon hiányzik belőle. Várakozásuk nem volt hiába való, hiszen a Biblia tanúságtétele szerint Betlehembben egy kis barlangistállóban megszületett a világ Megváltója. Érkezését nem csak az akkori pásztorok, bölcsek, kicsik és hatalmasok tapasztalták meg, hanem azóta oly sokan. Erről a csodáról és gyönyörűségről ír Ady Endre gyönyörűen „Az Úr érkezése” című versében.

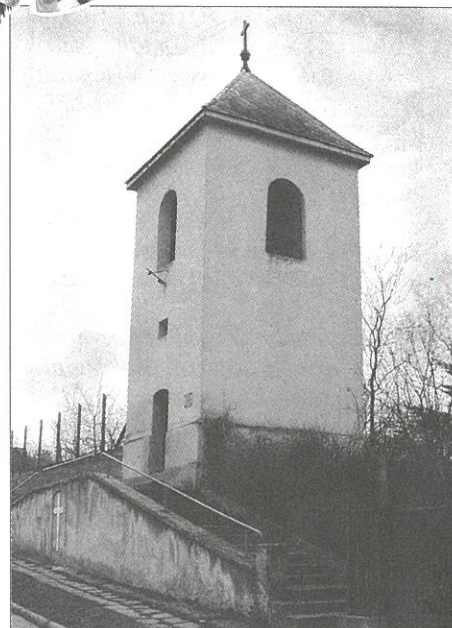
ADVENT a készülődés ideje. Ez idő tájt nem csak az ősztendő vége és az új esztendő kezdete tűnik egészen közelinek. Hanem karácsony ünnepe,

amikor nem a mi szeretetünket ünnepe-
ljük, hanem Isten szeretetét, mely meg-
jelent közöttünk Jézus Krisztusban, a világ
Megváltójában. Addig négy adventi vásár-
napot kaptunk Istentől arra, hogy meg-
szenteljük az ünnepnapot, hogy adventi
gyertyákat gyűjtsünk – először egyet,
kettőt, hármat, majd négyet –, mely gyer-
tyák egyre nagyobb fénye hirdeti, hogy
Isten világosságot gyűjthet életünkben.

ADVENT a csendesség ideje. Alkalmat ad arra, hogy végiggondoljuk: kikkel ünnepelhetünk még, és kikkel nem ünnepelhetnek már. Soha nem fogom elfelejteni apai nagymamám csillogó tekintetét, amint örömmel bevezetett a tiszta szobába, ahol kis karácsonyfája állt. Azt az illatot sem, ami anyai nagymamám konyhájából áradt, aki mákos kalácsot sütött. Apukám fáradt arcát sem, aki talán karácsonykor dolgozott a legtöbbit, de mégis mosolyt varázsolt arcára a kedvünkért. Már egyikőjünkkel sem ünnepelhetek karácsonyt, de hálával emlékszem rájuk.

Egy kis csoport különös plakáttal lepte meg karácsony tájékán az arra járókat. A plakáton ez állt: „Vásároljon 60, 70, 80%-kal kevesebb ajándékot szeretteinek, és ajándékozzon nekik 60, 70, 80%-kal több szeretetet. Különös program- és ötletkínálat ez, de megfontolásra érdemes. Kívánom mindannyiunknak, hogy adventünk legyen a csendes várakozás ideje, karácsonyunk pedig az Istenben és egymásban való öröm ideje”

Péter Attila

Ady Endre

Kis karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kislány vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok,
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
Gyermekhittel bátran,
1883 Csúf karácsonyában.)

Szerkesztői levél

Szeretettel köszöntöm gyülekezeti újságunk olvasóit az Úr 2007 esztendejének adventjén: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr

Krisztus a Dávid városában.” – mondja az Úr anyaga a pásztoroknak.

Születésünkkor megérkezőnk e világba, egykor pedig el kell indulnunk minden földi halandó útján, s közben annyi minden történik velünk. Ezért fontosnak érezzük, hogy gyülekezeti újságunk lapjain megjelenjenek azok nevei, akik a szent keresztségben részesültek, akik a konfirmációi istentiszteleten megerősítették Istenbe vetett hitüket, akik templomunkban kérték Isten áldását közös életükre, s akikért a harang szólt.

Annyi minden történt gyülekezetünk életében is! Egyik ifisünk örömmel számol be a révfülöpi táborról. Gyülekezetünk felnőtt tagjai arról írják, hogy milyen sokat jelentett a paksi evangélikus országos találkozó, a vigasztaló istentisztelet templomunkban, a nagybörzsönyi gyülekezeti kirándulás, vagy az egy évvel ezelőtti adventi találkozás Polgár Rózsa textilművésszel.

Luther Márton mondta, hogy a keresztyén ember az égre néz, de a földön jár. Szót ejtünk hát az egyházfenntartói hozzájárulásról, gyülekezetünk alapítványáról, a sírhegyek újra megváltásáról, s mindazokról az eseményekről, melyek a gyülekezetben történtek, vagy elötte állnak. Kicsik és nagyok figyelmébe ajánlom a gyermekoldalt: senki ne sajnáljon időt a talalós tábla kitöltésére vagy az ajándékkísérő kártya elkészítésére!

Tárjuk ki szívünket Isten felé, hiszen Üdvözítő született nekünk: az Úr Jézus Krisztus. Áldott, békés karácsonyt kívánok mindannyiunknak Isten áldásával!

Erős vár a mi Istenünk!

Péter Attila

„Részesei vagyunk a teremtésnek”

Interjú

Polgár Rózsa textilművésszel

Az interjút készítette: Holkó Ágnes

- Az Önnel való tavalyi advent első vasárnapi találkozás sok testvérünkben kedves emlékeket hagyott. Önben egy nagyon kedves, kiegyensúlyozott személyiséget ismerhettünk meg. Az Önről szóló interjúfilmről megtudtuk, hogy gyermekként élte át a háború borzalmaival. Miként élte át a fájdalmas emlékeket?

- Az elmúlt év adventi találkozása számomra is kedves emlék maradt. Köszönöm, hogy az advent elcsendesedésre alkalmas idejében újra rám gondoltak. A II. világháború számomra is keserves emlékeket felelni soha nem lehet. A megpróbáltatások korán ráébresztettek arra, hogy életben maradásom, amely a csodával határos volt, a magasabb isteni szándék irányítása. Ez segített a háborút követő nehéz időszakban - az édesanya, az otthon elvesztése s a háborút követő kegyetlen diktatúra idején is.

- Munkái különös hangulatú textilképek, ahol tárgyak kelnek életre, valamint megfogalmazódnak olyan mély érzelmek, mint anyaság és hazaszeretet. Jól érzem-e, hogy napjainkban időszerű ezen értékek becselességére és ápolására felhívni a figyelmet?

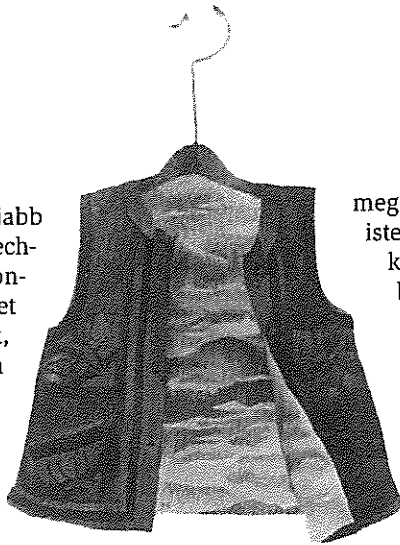
- A szövés emberi létünk korai szakaszában kezdődött több ezer éve. Vertikális és horizontális szálakat szöttek szövetté. Később az anyagok, igények változásával a technika is fejlődött. A reneszánsz idő-

szakában már falat melegítő hatalmas szövött kárpitok figurális jelenetei díszítették a kastélyokat. Szövő manufaktúrák nagyméretű szövőszékeken férfiak szöttek a XIX. század, XX. század elejéig. Nehéz munka volt. Közben olyan lehetőségekre, szakmai tudásra tettek szert, amivel anyagszerűségek elképesztő valóságossággal jelentek meg. Múzeumokat járva a csodálat mellett megbizonyosodott bennem, hogy ezt

a tudást nem szabad feledni. Ez a nehezen elkészíthető műfaj arra készítette, hogy személyes és egyben közösségi élményeket szöjék képpé. Magam is meglepődtem, hogy a gyökereinkhez való állandó kapcsolódás, a haza szeretetével is foglalkozó munkáim épp őszinteségükönél fogva szinte csak nemzeti nehézségeinkről szólnak. A „Katonatakaró”, a „Vándortarisznya”. A „Szabadság” vagy a „Himnusz”, hogy néhány példát említsek. Női művészként természetesen a legfőbb szerepünket - az anyait - igen fontosnak tartom, kicsit részesei vagyunk a teremtésnek, s a gondok eltörpülnek az új élettel együtt járó boldogság mellett. A mai fiatal asszonyok másféle nehéz helyzetbe kerültek, mint amiben mi voltunk, felelőségünk most is igen nagy a nemzet fennmaradása és a népesség növekedése érdekében.

- Az elképzelt, megálmodott témához keresi meg a megfelelő technikát, akár egy újat is, vagy a technika határozza meg a témát?

Polgár Rózsa:
Ködmön
(gobelin, 240x160 cm,
gyapjú, selyem) 1984

- Ha tervezek egy újabb munkát, csakis a szövés technikai lehetőségeiben gondolkodom. A mű nem lehet festmény, bár rajzolunk, festünk először, de ha szövött kárpit készül, a technika tudására kell építeni.

- *Képeinek gyakran visszatérő motívuma a kereszt. Felfelé tekinteni, Istenre figyelni, mindezeket naponta kell átélni ahhoz, hogy munkáiból ilyen egyértelműen és tisztán tükröződjön a hit elsőrendősége. Ha képeit nézem, akkor elcsendesedek. Arra készítek, hogy én is a kereszt irányába forduljak. Azt jelenti ez, hogy az ön véleménye szerint századunk egyetlen lehetséges kiútja ez az irány?*

- Gyermekkorom fontos emlékei, s a később tanult ismeretek az Újszövetségből

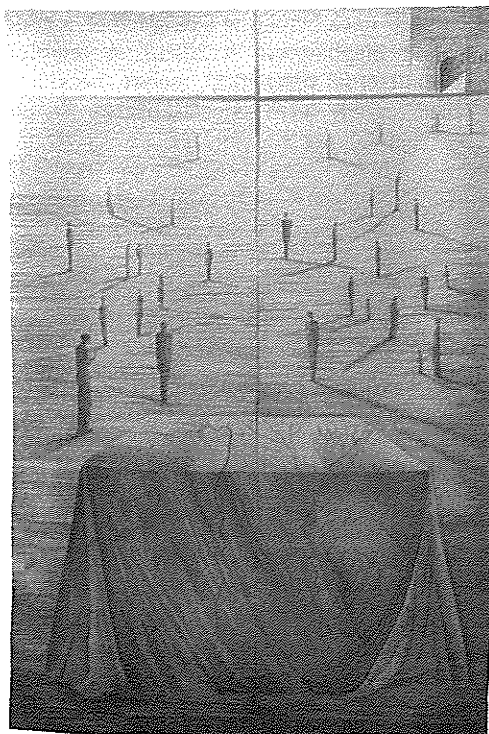
megerősítettek, hogy van isteni szeretet, ezt tovább kell adni, hogy boldogabban éljünk. „Minden ember parányi lámpás, s az a dolga, hogy környezetét bevilágítsa, ha kis körben is” - írja Kölcsey Ferenc. Krisztus keresztje, a megváltó szándék a Földet világítja be.

- *Az Önök családjában két különleges hivatás kapcsolódik össze. Ön Munkácsy- és Kossuth-díjas textilművész, kedves férje - Dr. Harmati Béla - hosszú-hosszú évekig a Magyarországi Evangélikus Egyház püspöke volt. Úgy gondolom, nem könnyű e két hivatást a hétköznapi életben összeegyeztetni. Ám bizonyára érezték e hivatások összekapcsolódásának áldását.*

- Utolsó kérdésre válaszolva: fiatalon ismertük meg egymást férjemmel. Ő akkor teológus hallgató volt, én főiskolára készülő dolgozó - mert a tanuláshoz anyagi háttér is kellett. Sokat beszélünk a terveinkről. A lelkes pályára életre szóló missziót jelent. Nekem ez nagyon fontos volt. Ő az én tanulási szándékomat, vonzódásomat a képzőművészethez megértette, segített gondjaimban, ha kellett.

Természetesen nem tudhattuk, mi vár még ránk, s nem vitás, püspöki szolgálata idején óriási terheket hordott. De látnunk kellett: ez pozitív teher. Iskoláink újraindítása, óvodák, diakóniai intézetek létesítése, egyházunk újjászervezése isteni ajándék volt. Művészi tevékenységemet egyfajta olyan misszióknak érzem, amelyek kapcsolódnak tud az egyházi misszióhoz Isten és ember szolgálatában.

- Köszönöm a beszélgetést. Isten áldását kérem életére és szolgálatára.

Polgár Rózsa: Himnusz (gobelin, 240x160 cm, gyapjú, selyem, aranyszál) 1996

Fény a sötétben

Az utcánkban lakik egy szép csodás ajkú leányka, aki sajnos látás nélkül jött erre a világra. Mégis, hogyha énekel - életének színpadán, aki hallja, együtt érez: szárnyakat ad ez a lány. Így történt ez legutóbb is karácsonyunk ünnepén, hol Jézuskát dicsőítve ragyogott az advent-fény. Csillogott sok gyermekszempár, időseké éppen úgy: Terikének énekétől bizony sok-sok könnycsepp hullt. Jómagam is, ki e verset a lelkemmel megírtam, ó de sokat e kis lánynak szüeleire gondoltam! Ők azok, kik eme sorsban mindig együtt osztoznak, azért, hogy a gyermeküket így láthassák boldognak. Éppen ezért ő példájuk lebegjen a szívünkben! Ezt a szülőt, s két gyermekét áldja meg a Jó Isten!

Írta: Tardi József
2006 decemberében

**Akik Isten színe előtt -
2007. január 1 és október 31
között - diplománkban
esküdtek örök hűséget
egymásnak**

Kiss Tamás és Fekete Hajnalka
Csöke István és Boczkó Mária
Tabányi Tibor és Vaskó Beáta
Dobos István és Sziráki Erika
Kovács Bertalan
és Tabányi Krisztina
Domokos László
és Orbók Beáta Melinda
Petrovics János és Kovács Katalin

Gyülekezeti kirándulás Nagybörzsönyben

Gyülekezetünkben már hagyomány az őszi kirándulás szervezése hazánk valamely szép, természeti kincsekkel megáldott, műemlékekben gazdag településére, illetve annak gyülekezetéhez.

Így történt ez 2007. szeptember 29-én is, amikor 40 fős csoportunk autóbusszal szállt, és elindult Nagybörzsöny felé. A buszon Péterné Benedek Ágnes lelkész úr imádságával kezdtük a napot, és kértük Isten áldását utunkra.

Útvonalunk Pécelen, Isaszegen, Gödöllőn át vezetett. Kérges László, gyülekezetünk felügyelője ismertette az érintett helységek nevezetességeit, valamint a hozzájuk kapcsolódó történelmi eseményeket.

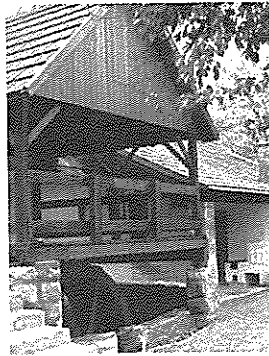
Festői tájakon haladtunk keresztül az őszi verőfényes napsütéses időben, míg elértünk Nagybörzsönybe az evangélikus gyülekezeti házhoz, ahol Lajtós János evangélikus lelkész fogadott bennünket nagy szeretettel. Rövid pihenő után az evangélikus templomba mentünk. A Lelkész úr a Bibliaolvasó Útmutató Szentháromság ünnepe utáni 17. vasárnap heti igéje (1Ján. 5, 4) alapján tartott rövid áhítatot. Kiemelte azt a gondolatot, hogy Jézus Krisztusban van váltságunk, valamint a kölcsönös szeretet fontosságát az emberek, gyülekezetek között. Jó volt a templom csendjében az ígét hallgatni, énekelni, imádkozni. Az áhítat után a Tiszteletadó úr ismertette a templom, illetve a gyülekezet történetét: „A községben lutheránus templom az 1784-es Türelmi rendelet nyomán épült, mivel azonban az 1843-44-es esztendőben tűzvész dúlt a településen, az ekkor épült templom megsemmisült.

A fenti események eredményeként adományokból épült 1847-52 közt Belcsák Károly tervei alapján a Börzsöny-patak partján álló gyülekezeti hely, melyet 1852. szeptember 26-án szentelnek fel. E napot azóta is ünnepli az evangélikus közösség. Színes ablaküvegei 1942-ből származnak a norvég Gregersen család adományaként. Az oltárképet Pesky József festette, tárgya Jézus megjelenése Mária Magdolnának „Ne illess engem” jelenete. Az oltár két oldalán Mózes és Pál apostol szobrai láthatóak. A szószéket Luther Márton faragásos szobra díszíti.” Beszámolt azokról a nehézségekről, amelyek azokban az időkben az evangélikus lakosságot érték.

Példaértékű az ahogyan a gyülekezet a sok viszontagság ellenére (többszöri tűzvész, harangok elhurcolása, ellenreformáció, rekatolizálás, stb.) újra és újra tudta kezdeni, töretlen hittel, lelkesedéssel, kitartással igyekezett talpra állni. Képesek voltak arra, hogy a félkész, nyílászárók nélküli huzatos templomban – a hóviháros időjárás ellenére-

Az erdei kisvasút 8 km hosszan kanyarog festői környezetben

A patakra épült vízimalom

álva vegyenek részt az istentiszteleten. A környező falvakból is eljöttek – nem törődve az időjárással –, hogy megélik hitüket, a templom tele volt. Micsoda erős Istenhez való kötődésről tesznek tanúbizonyságot nekünk, a mi korunknak, amelyben a fűtött templomokban is sokszor milyen kevesen vannak.

Továbbá beszélt a Lelkész úr a gyülekezet mai életéről. Nemcsak Nagybörzsönyben tart istentiszteletet, hanem szórvány-

A Szent Miklós templom belseje

gyülekezetekben is: Szobon, Letkésen, Vámosmikolán és még Szlovákiában is.

Az evangélikus templomból a régi, gótikus stílusú bányásztemplomba mentünk, majd a Börzsöny-patakra épült vízimalmot, illetve a Tájházat tekintettük meg. Ez egy régi építésű ház mestergerendával, nyitott kéménnyel. Még lehetett érezni a korom illatát, mintha nemrég használták volna a konyhát. Sokunkban (idősebbekben) gyermekkorunk élményei elevenedtek meg, mikor megláttuk a régi berendezési tárgyakat (asztal, sarokpad, lámpa, szőnyegek, edények), munkaeszközöket (szövőszék, guzsaly [praslica], kenderfésű, sütőlapátok, kemence). A gyerekek és a fiatalok megismerhették letűnt korunk mindennapjainak kellékeit. A tájház vezetőjének ismertetéséből megtudtuk, hogy a falu bányásztelepülés volt, itt bányászták azt az aranyat, melyet Kőrmöcre szállítottak az ottani pénzverdébe.

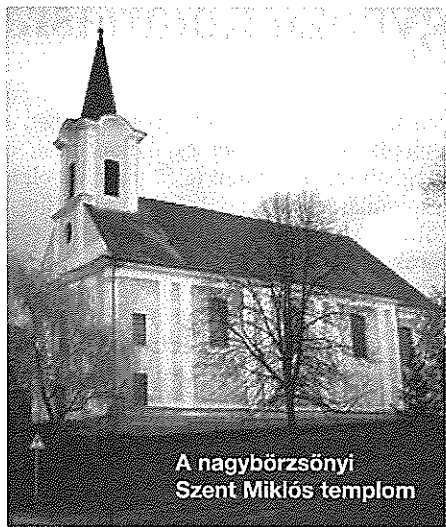
Ezután az 1200-ban épült Szent István templomhoz ballagtunk. Régi, kövekből épült, patinás, ódon épület. Falait freskótöredékek díszítik. Kicsi kis templom, melyet sokan keresnek fel turistaként is, de fiatal párok is itt esküdnek egymásnak örök hűséget. Mivel a temető mellett van, sokszor tartanak benne gyászistentiszteletet. Egy szép evangélikus éneket énekeltünk mi is itt, az ének betöltötte a templomot, a gondnok meghatottan hallgatta. A templom épületét fal veszi körül, melyre mécseseket helyeznek esti istentiszteletek idején. Felemelő érzés lehet mécses fényénél a templomot körülvevő zöld pázsiton ülve együtt hallgatni Isten igéjét, együtt énekelni, imádkozni.

Innen a hegyekkel körülvett Horgásztóhoz sétáltunk. Csodálatos látvány fogadott bennünket: nyugalmas árasztó fodrozódó víz, a tavat szegélyező hegyoldalokon a szép zöld és őszi színekben pompázó fák lombja. Isten alkotása tökéletes. Egy Petőfi idézet jutott róla az eszembe:

*„Oh természet, oh dicső természet!
Mely nyelv merne versenyezni véled?
Mily nagy vagy te! mentül inkább hallgatsz,
Annál többet, annál szebbet mondasz. –”*

Milyen nagy szüksége lenne az embernek a mai rohanó, felgyorsult világunkban is erre a csendre, nyugalomra, a természetben való gyönyörködésre.

Elbúcsúztunk Nagybörzsönytől, utunkat tovább folytattuk Nagymaros felé. Nagymaros a Duna bal partján terül el Visegráddal szemben. Rövid időt töltöttünk a Dunánál beszélgetéssel, sétával. A gyerekeknek tetszettek a vízen úszó hajók, új látvány volt

A nagyborzsönyi
Szent Miklós templom

számukra a Visegrádi vár, amely történelmünket idézte.

Utunk következő állomása Vác volt, ahol láthattuk a gyönyörű Székesegyházat. A püspöki palota mellett mentünk le a Dunához rövid pihenőre. Ezzel véget ért a napi program.

Az hiszem mindenki jól érezte magát, kellemesen elfáradtunk, de lélekben feltöltődve indultunk hazafelé. Jó szolgálatot tehetnek az ilyen kirándulások a generációk közti kapcsolat erősítésében, ugyanis a csoportban minden korosztály „képviseltette” magát: kisiskolástól az idősekig. Kellemes élményeken keresztül kapcsolódhatnak be a gyerekek a gyülekezet életébe.

Egy alkalommal megkérdezte valaki tőlem, hogy mit jelent számomra a gyülekezeti kirándulás? Válaszom a következő volt:

közösségi élményt és örömet; testvéri szeretet megnyilvánulását egymás felé; a közös imádságokban, áhítatokban, együttlétekben Isten gyülekezetét, népét összetartó, megtartó tevékenységét látom; a szép tájakon áthaladva gyönyörködést a természetben, Isten jelenlétének megtapasztalását csodálatos alkotásaiban.

Biztos vagyok benne, hogy ezek nemcsak az én gondolataim, hanem még sokan osztoznak velem ebben, hiszen nem véletlenül vesznek részt ennyien minden évben ezeken az alkalmakon. Reméljük, hogy még lesz sok ilyen kirándulás a gyülekezet életében.

Minden résztvevő nevében köszönetet mondok Lajos János lelkész úrnak, hogy fogadott bennünket és a műemlékekhez elkísért minket, valamint Péterné Benedek Ágnes lelkésznek a kirándulás sikeres megszervezéséért, Kérges László, felügyelőnek a közreműködéséért.

Legyen Isten áldása további szolgálatukon!

Domokos Béláné

Kérés

Kérjük mindazokat akiknek a maglódi Evangélikus Egyházközség temetőjében lejárt sírhelyük vagy kriptájuk van Laczkó Györgyné temetőgondnoknál gondoskodjanak az új megváltásáról.

Elérhetőség: **Laczkó Györgyné**,
2234 Maglód, Sugár út 77/B., Tel: 325-620.

Révfülöpi nyár

Kicsit izgultam, amikor egy tikkasztó meleg nyári napon kigördült vonatom a Déli pályaudvarról, és lassan zötykölődtünk Révfülöpig.

Az Ordass Lajos Evangélikus Központban már vártak minket. Egészen pontosan nyolcvanhárom embert, akik az ország különböző részéből érkeztek erre az ifjúsági konferenciára. Senkit sem ismertem, de szerencsére hamarosan lettek új barátaim. Juli és Gábor Győrből és Andy Torontóból. Velük egy csoportba kerültem. János bácsi és Zsófi néni vezetésével sokat beszélgettünk az újjászülétségről, Jézus tanításáról, a szeretetről. Ezek a foglalkozások mindig a Balaton partján folytak.

Ebéd után mindenki összeszedte a cuccát, és mentünk a strandra. A víz nagyon kellemes meleg volt. A parton rendeztünk róplabda mérkőzéseket is. Vacsora után esti áhítat volt, ahol mindig gitár kísérettel énekelünk és imádkoztunk.

Különleges alkalom volt a széder este. Átéltük, hogy mindent, amit kapunk – ételt, italt – Istennek köszönhetünk. Megismerhetünk ezáltal egy szép őszyövetségi ünnepet.

Kirándultunk Badacsonyra, ahol megnéztük a kilátót, de sajnos nem volt valami jó időnk, esett az eső. Miután hazaértünk, és mindenki megszártkozott, „Ki mit tud?” vetélkedőt rendeztünk. Volt, aki hegedült, furulyázott, szavalt, énekel. Megnéztük a Luther filmet is – volt olyan, aki először látta, és volt, aki már tizenévesen.

Szerettem volna még ott maradni pár napot. Remélem, jövőre is elmehetek!

Sosovicza Fanni

Nagyon vágytam Paksra!

Nagyon vágytam Paksra! Nagyon vágyom békességre. Az elmúlt évek sok békétlentéget hoztak az életembe.

Nagyon vágytam Paksra!

Kérdezgettem másokat is, jönnének-e velem? Nem akadt senki. Elindultam hát egyedül.

A város főutcáján a transzparens azt hirdette, „Békesség néktek!” Hiszen ezért jöttem!

Az ilyen nagy összejöveleteken nem csak a programok, hanem a személyes találkozá-

sok is „nagy dolgok”. Hamar akadtak ismerősök is: cinkotaiak, csömöriek, és jót beszélgettem Nobik Erzsike lelkésznel is.

Pakson minden együtt volt, ami a békességteremtéshez szükséges. A záró istentisztelet liturgiájában az énekek, az imák, az evangélium a vízről, a hajóról, a partról, a hídról szóltak. Ezek a szimbólumok a valóságban is ott voltak.

Azóta (június 23.) is gyakran előveszem a programfüzetet, s mindig találok benne

„valamit”. Most egy kedves éneket énekelek:

*„Hol zúg a folyó csendesen,
hol a folyó elpihen,
oda megyek terhemmel.
Én csak Neked éneklek,
mitől nehéz a lelkem,
hallgasd Uram, Istenem!”*

Szeberényi Lászlóné

Emlékeztünk halottainkra...

A Halottak napját követő vasárnapon, idén harmadik alkalommal vigasztaló istentiszteleten emlékeztünk meg az eltelt egy évben elhunyt testvéreinkről.

Különös hangulata van ezeknek az istentiszteleteknek. A gyászoló családok mély-séges bánata úgy betölti a templomot, hogy szinte kézzel fogható a fájdalom és a kifosztottság érzése. Méltóságteljes minden pillanat és torokszorító minden ének-vers.

... és azután megszólal a lelkész és vigasztaló szavakkal segíti a gyászolót a reménység útjának keresésében. Vigasztal – nem közhelyekkel, hanem olyan igével, ami igazi reménységet ad. Biztat, hogy vegyük észre Jézus felénk nyújtott kezét, és ismerjük fel, hogy a gyász, a fájdalom útján nem hagy egyedül bennünket. Bátorít, hogy engedjük el elhunyt szereteteinket egészen, és bízunk őket Istenre.

A reménység és az örök élet sugarát jelképezik a gyertyák lángjai is, melyek egyenként, a nevek felsorolásakor kerülnek meggyújtásra és imbolygó, de meleget adó fényükkel igyekeznek megtörni a gyász feketeségét.

Bevallom, én is mindig szorongva készülök erre a napra. Amikor előveszem a halotti anyakönyvet és számba veszem, kit vesztettünk el az utóbbi egy évben, összeszorul a szívem. Akkor is, ha nem is állt hozzám közel, akkor is, ha nem volt a rokonom, akitől búcsúzni kellett.

Azt mondják, az idő meggyógyít minden sebet. Én úgy tapasztaltam, hogy az idő abban nyújt segítséget, hogy áthelyezi a hangsúlyt a veszteségről a hálára. A hálára, hogy ő volt nekem, a hálára, amiért az Isten megajándékozott Veled.

Hiszem, hogy a szeretet a halállal nem múlik el, nem ér véget. Hiszem, hogy ők nem vesztek el.

Nagy Györgyné

3000 forint évente egyházfenntartásra

A Maglódi Evangélikus Egyházközségben idéntől 3000 Ft/kereső lett az éves egyházfenntartói járulék összege, nyugdíjasok esetében pedig 2000 Ft. A presbitérium nagyon sok fontolgtatás után határozott a járulék új mértékéről, s tette ezt az előző évi zárszámadás adatai, a bevételek és kiadások alakulásának mérlegelése után. Miért 3000 Ft, mire kell, hogy elég legyen a 3000 Ft, és sok-e a 3000 Ft? Ebben a pár sorban, mint az egyházközség számvevőszékének elnöke próbálom választ adni a kérdésekre.

Miért 3000 Ft? Bármerre is tekintünk szét a szűkebb vagy tágabb környezetünkben levő evangélikus, illetve más vallású gyülekezetekben, az évi 3000 Ft (ami havi 250 Ft-nak felel meg) majdnem a legalacsonyabb összeg, amivel a gyülekezeti tagok egyházközségük fennmaradását támogatják. Ugyanakkor a presbitérium az ezer forintnál jelentősebb emelést megterhelőnek tartotta volna, s ezért lett évi 3000 Ft az új összeg, a korábbi kétezer forint helyett.

Mire kell, hogy elég legyen a 3000 Ft? Többször elhangzott már, hogy a gyülekezet önfenntartó. Sem állami, sem egyházi támogatás nem segíti a működését – a hittantanítás kivételével. A gyülekezetnek 435 keresőképes és 343 nyugdíjas tagja van. Amennyiben mindannyian befizetjük az éves egyházfenntartói járulékot 1.991.000 Ft éves illetve 166.000 Ft havi bevételből gazdálkodhatunk. Ez a bevétel az alapvető forrása a lelkész fizetésének, a temetőkert gondozásának, a templom fűtésének és világításának, a parókia rezsi-jének, az egyházközséget terhelő költségvetési és egyházi járulékok fizetésének valamint az egyházközségi programok költségeinek. A felsorolás után talán érzékelhető, hogy mennyire megfontoltan kell terveznünk kiadásainkat, és hogy milyen óriási szükség van anyagi támogatásukra.

Az egyházközség a tagoktól érkezett adományok és pályázatok útján elnyert támogatások segítségével az utóbbi öt

évben megvalósította a templom fűtését, a temetőkert bekerítését és parkosítását, a világháborús emlékmű felállítását, az oltár restaurálását, és a rendkívül magas fűtési költségek miatt meg kellett oldania a parókia hőszigetelését és rosszul záródó ablakainak cseréjét is.

Sok-e a 3000 Ft? Igen sok. Különösen, ha több kereső van egy családban és megsokszorozódik az összeg. De, azért gondoljunk bele, hogy ennyit fizetünk a fodrásznál egy alkalommal, vagy egész évben vehetünk rajta összesen hat-hét doboz cigarettát, illetve a havi 250 Ft-ért 1,5 liter tejet, vagy 12 db zsemlét vagy egy tábla csokoládét kapnánk.

Tegyük fel a kérdést magunknak így: „megér-e az nekem havonta egy metrójegynyt, hogy legyen élet abban a templomban, ahol megkeresztelték, hogy fennmaradjon az a gyülekezet, melynek a konfirmálásakor tagjává lettem? Igaz, hogy nincs rá időm, talán igényem sem, hogy eljárjak az istentiszteletre, de milyen jó, hogy vannak emberek, akiknek ez nagyon sokat jelent, és ha úgy hozza a sors, nekem is van ott helyem, ha valakivel összekötöm az életem, ha valakitől örökre búcsúznom kell, vagy ha egyszer csak rádöbbenek, hogy szükségem van az erőre és a békére, amit csak ott lelhetek meg! Nem látom másként máris ezt az évi 3000 Ft-ot!”

Az egyházfenntartói járulékot az Önök otthonába bekopogtató asszonytestvéreknél egy-, vagy két részletben, a lelkésznel, illetve a temetőgondnoknál egy összegben lehet teljesíteni, de befizethető az egyházközségnek a Takarékszövetkezetnél vezetett 65100039-11249735 számú számlájára is a név és utca megjelöléssel a közlemény rovatban.

Kedves szülők, nagyszülők, akik eddig a fiatalabbak helyett fizették a járulékot, de már kis nyugdíjuktól nem tudják azt megtenni, kérem, adják oda ezt a cikket gyermekeiknek és unokáiknak.

Köszönettel és tisztelettel

*Nagy Györgyné
számvevőszéki elnök*

Akikért a harang szól: halottaink 2007. január 1. és október 31. között

Valkai Pál
Bencsik Mihály
Danó Sándor
Bánfalvi Sándorné Szever Mária
Bárdos Istvánné Balog Gizella
Szirákiné Gohér Erzsébet
Gáspár János
Farkas Pálné Sitek Angyalka
Pecznyik Istvánné Varga Erzsébet
Abonyi Béla

Tabányi Pálné Varga Anna
Szokolai Józsefné P. Varga Erzsébet
Farkas Sándor
Laczkó Pál
Szlúka Jánosné Gáspár Erzsébet
D.Hajdú Pálné Békési Anna
Ifj. Puskás Mihály
Szöllös Gábor
Nyíri Sándor
Bencsik Pál
Metz Ferenc

Raukó János
Krausz Istvánné Ludas Edit
Kovácsik Józsefné P. Nagy Zsuzsanna
Kovács Ferenc
Farkas Sándorné S. Potocska Erzsébet
Vukovics László
Nagy Zoltán Lajos
Zselezni Kálmán
Pupek Mihály
Fábr József

G Y Ü L E K E Z E T I H Í R E K

● **December 3-án** adventi szeretetvendégségünkön vendégünk volt *Polgár Rózsa* textilművész és *Dr. Harmati Béla* püspök.

● **Január 22. és 24. között** az ökumenikus imahét keretében együtt ünnepeltünk istentiszteleteinken római-katolikus és református testvéreinkkel.

● **Február 11-én** részt vettünk *Laczi Roland* lelkész beiktatási ünnepén a kiskőrösi evangélikus gyülekezetben.

● **Március 4-én** *Varga Tamás* teológus hallgató hirdette Isten ígését szupplikációs szolgálat keretében.

● **Március 25-én** gyülekezetünk tagjai részt vettek *Krámer György* pilisi lelkész esperesi hivatalba iktatásán.

● **Április 8-án** húsvét hajnali istentiszteletet ünnepeltünk, melyen gyülekezetünk fiataljai szolgáltak.

● **Május 4-én és 5-én** gyermek-csendesnapot tartottunk hittanos és konfirmandus gyermekeinknek, május 6-án pedig a gyermekek másorral és ajándékkal köszöntötték az édesanyáikat.

● **Május 6-án** gyülekezetünk adott otthont a Dél-Pest megyei Egyházmegye énekkari találkozójának.

● **Május 13-án** konfirmandusaink ünnepi istentiszteleten tettek vallást hitükről.

● **Május 27-én - pünkösd napján** - hagyományainkhoz híven csodálatosan feldíszített templomban, népviseletbe öltözött lányok-asszonyok körében tartottuk ünnepi istentiszteletünket.

● **Június 3-án** a 25 és 50 esztendeje konfirmáltak hálaadó istentiszteleten és testvéri beszélgetésen vettek részt.

● **Június 9-én** községünk szlovák napi rendezvényén kétnyelvű szabadtéri istentisztelet keretében *Nobik Erzsébet* lelkész és a gyülekezet lelkésze áldotta meg az ünneplő közösséget és az új szabadtéri színpadot.

● **Június 10-én** szeretetvendégségünkön *Ríz Levente* - Budapest XVII. kerület polgármestere - volt vendégünk.

● **Június 15-én** gyülekezetünk lelkésze megáldotta az átadásra kerülő új művelődési házat.

● **Július 9-e és 13-a között** gyülekezetünk ifjúsága *Bagolyirtáson* táborozott.

● **Szeptember 8-án** persbitériumunk tagjai egyházmegyei presbiteri találkozón vettek részt *Mendén*.

● **Szeptember 23-án** gyülekezetünk hittanosai tanévnnyitó istentiszteleten kezdték el az előttük álló tanévet.

● **Szeptember 29-én** gyülekezeti kirándulást tettünk *Nagybörzsönybe* és a *Duna-kanyarba*.

● **Október 12-én** templomunkban hallgathattuk a *Vermes Péter Művészeti Napok* nyitó hangversenyét.

● **Október 25-26-án** református testvéreinkkel együtt készültünk reformáció ünnepére esti istentiszteleteken, melyet **28-án** templomunkban közös úrvacsorai istentiszteleten ünnepeltünk.

● **November 4-én** vigasztaló-megemlékező istentiszteleten gondoltunk mindazokra, akik az elmúlt 1 esztendőben hunytak el.

● **November 11-én** az új konfirmanduscsoport bemutatkozott a gyülekezetnek, amely imádságával kíséri őket a felkészülés útján.

Az adventi-karácsonyi ünnepkör alkalmai:

● **December 2-án** délután 4 órakor kezdődik adventi szeretetvendégségünk. Dr. Szarka Miklós lelkész-pszichológus lesz vendégünk, aki a „*Család és az ünnep*” címmel tart előadást.

● **December 9-én** hálaadó istentiszteletre hívjuk azokat, akik ez évben ünneplik házasságuk kerek évfordulóját.

● **December 24-én**, karácsony szent estéjén este 5 órakor ünnepi istentisztelet a gyermekek szolgálatával.

● **December 25-én**, karácson első napján 1/2 11 órakor ünnepi istentisztelet úrvacsoraoasztással.

● **December 26-án**, karácsony második napján 1/2 11 órakor ünnepi istentisztelet úrvacsoraoasztással.

● **December 31-én** óév esti istentisztelet 5 órakor.

● **Január 1-én** újév ünnepi istentisztelet 1/2 11 órakor úrvacsoraoasztással.

● **Január 6-án** vízkereszt ünnepi istentisztelet 1/2 11 órakor.

Gyülekezeti alkalmainkra mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Egyházközségünket segíti a Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik alapítványunkat adójuk 1%-nak felajánlásával vagy más módon támogatták. További felajánlásait a Monor és Vidéke Takarékszövetkezet

6510039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

A Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány 2006. évi Közhasznúsági beszámolója

Eszközök	E Ft	Források	E Ft
Pénzeszközök	662	Induló tőke	100
		Tőkeváltozás	483
		Kötelezettség	79
Összesen	662	Összesen	662

■ 2006. évben magánszemélyektől 253 E Ft adományt kapott az Alapítvány, más szervezettől vállalkozótól támogatás nem érkezett.

Az Alapítvány tisztségviselői 2006. évben semmiféle juttatásban nem részesültek.

■ Ezúton köszönjük meg az alapítványunkat személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatóknak a 2006. évben bankszámlánkon jóváírt **146.388 Ft** felajánlást. Az összeget a nagycsaládban élő evangélikus gyermekek nyári táboroztatásának segítésére és a 80 éven felüli gyülekezeti tagok megajándékozására fordítottuk.

Az alapítvány adószáma: 18675421-1-13

az Alapítvány Kuratóriuma

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti újságja

2007. VIII. évfolyam 1. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban

Az újságért felel: **Péter Attila** lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79.

Telefon: 06-29-325-555

Típoграфия és nyomdai kivitelezés: **Vémi József**